

[Boligministeren.]

ninger om regeringens tanker på disse områder, idet jeg også henviser til den oversigt herover, der findes i bemærkningerne til lovforslaget.

De forslag, der fremsættes i dag, og synspunkterne vedrørende de kommende love er regeringens udspil til en fri forhandling i folketinget. Regeringen har ikke ved de forudgående forhandlinger bundet sig til andre partier med hensyn til boligpolitikken, og jeg vil gerne i denne forbindelse på ny understrege regeringens vilje til at søge løsninger, der i videst muligt omfang kan gennemføres i enighed i dette ting.

Man kan så spørge mig, hvorfor disse lovforslag fremsættes nu lige inden ferien. Hertil vil jeg svare, at regeringen på baggrund af den usikkerhed med hensyn til de fremtidige boligforhold, som de hidtidige drøftelser har medført, har anset det for ønskeligt at vise befolkningen regeringens intentioner på dette område. Regeringen vil ikke søge at presse lovforslagene igennem i denne samling. Hvis folketinget finder, at lovforslagene er et egnet grundlag til at bygge videre på i fællesskab, men at tiden er for kort til at afslutte arbejdet, vil regeringen gerne genfremsætte lovforslagene til efteråret.

Jeg vil dernæst omtale de dele af boligpolitikken, hvorom der ikke er fremsat lovforslag, nemlig nybyggeriets forhold og bolig sikringen.

Hvad angår nybyggeriets forhold, har det høje renteniveau og de stadig stigende priser givet baggrund for det spørgsmål, om det fortsat kan anses for hensigtsmæssigt at finansiere boligbyggeriet med traditionelle prioritetslån, hvis ydelser er ens i hele lånets løbetid. Det er med stigende vægt fremført, at man bør finansiere boligbyggeriet på en sådan måde, at ydelserne på lånene og dermed huslejen bliver lavere i starten. Til gengæld vil ydelserne på lånene og huslejen stige med prisudviklingen. Disse indeksregulerede lån vil således sikre en lavere begyn-

delsesleje i nybyggeriet og en huslejeudvikling i harmoni med prisudviklingen og med beboernes indkomstudvikling. Gennemførelse af sådanne lån for hele nybyggeriet på én gang vil rejse en lang række vanskelige problemer, men regeringen er af den opfattelse, at långivningen efter disse principper foreløbig med fordel kan anvendes i den almennyttige sektor.

Hvis vi skal opretholde et socialt byggeri af forsvarligt omfang og standard, og det skal vi, må begyndelseslejen reduceres betydeligt. Regeringens tanker om en løsning af det almennyttige byggeris problemer går ud på, at de nugældende generelle støtteordninger afvikles. I stedet nedbringes begyndelseslejen i det almennyttige byggeri gennem en omlægning af finansieringen, således at dette byggeri finansieres med lån fra det almennyttige byggeris landsbyggefond med en begyndelsesydelse på 4 pct. Denne ydelse reguleres i takt med prisudviklingen, således som den konstateres i forhold til et byggeomkostningsindeks. Ved ordningen skal tilstræbes en stigende selvfinansiering af det almennyttige byggeri, og midlerne til lånene tilvejebringes derfor bl. a. ved bidrag fra det ældre almennyttige byggeri som led i en tilpasning af lejen.

De øvrige midler, der er nødvendige for at sikre nyt almennyttigt byggeri på 10.000-13.000 lejligheder i hvert finansår, tilvejebringes af landsbyggefonden ved salg af gældsbeviser til kredse, som måtte være interesseret i investeringer i sådanne beviser. Disse gældsbeviser reguleres efter samme indeks som de ydede lån. For at sikre afsætningen må staten påtage sig garanti for beviserne inden for rammer, der fastsættes på de årlige finanslove.

Endvidere vil vi i næste samling fremsætte forslag til lov om ændret boligsikringsordning, hvor man især skal søge at undgå, at indtægtsfremgang reelt eller formelt bevirker for stor reduktion af boligsikringsydelsen. I forbindelse hermed kan jeg oplyse, at jeg agter at fremsætte forslag i folketin-